

betænkeligt. Nu har han jo imidlertid indbetalt 4,250 Kr., men deraf har han paa Grund af tidligere Forhandling her faaet estergivet imellem 8 og 900 Kr. Der bliver altsaa tilbage ca. 3,400 Kr., og naar man deraf atter giver ham tilbage de 1,500 Kr., saa faar Statskassen altsaa paa denne Maade ialt kun 1,900 Kr. ud af de 20,400 Kr., som den vedkommende Mand havde enterret paa at betale. Der fremsføres mange Undskyldninger med Hensyn til den Vedkommendes hjælpeløse Stilling og beslige, men jeg kjender ikke nøiere til, hvorledes det hænger sammen hermed. Man anfører for det Første den Undskyldning, at Vedkommende troede, at der var Fisk i Søen, men at det var der ikke, og at han derfor anskaffede sig et stort Apparat af Fiskeriredfaber, forinden han gav sig til at fiske efter de Fisk, som ikke var der. Denne Undskyldning gjælder nu efter min Mening til Wandsbeck, thi den Vedkommende kunde jo have anskaffet nogle af de Redsfaber, som han fandt det hensigtsmæssigt at anskaffe, og prøve dem, inden han gik til at sætte sin Formue i Fiskeriredfaber, som dog maatte ikke være ganske unyttige, fordi han ikke kunde opfylde Kontrakten. Det slaar altsaa for mig saaledes, at selv om man paa Grund af Henvisningen af Andragendet og paa Grund af den Billighedsfølelse, som i saadanne Forhold findes hos Regjeringen og Rigsdagen, fandt sig foranlediget til at yde Vedkommende en lille Hjælp, hvorved han muligens kunde komme ind i en eller anden Stilling — Møndt han jo forresten synes at være i en Stilling — saa er der dog noget Betænkeligt derved, idet det indgyder Bigegyldighed for Kontraktens Affattelse med Staten, naar man behandler dem, som ikke kunne opfylde deres indgaaede Kontrakter, paa den Maade, som man behandler den Vedkommende. Det har altsaa ikke blot følger for de 1,500 Kr., men derfra kan der drages Regler ud til andre forskjelligartede Forpagtninger, hvorved der kan frembringes en Slappelse i Opfattelsen af saadanne Forhold, hvilket efter min Mening er urigtigt. Vi maa, naar ikke særlige Naturbegivenheder og andre Forhold komme tilstede, og som i høi Grad lader Billighed tale for et Afslag, i Regien holde paa, at Kontrakter med Staten opfylde ligesom Kontrakt ellers mellem Mand og Mand. Der maa skarp Sagtagelse ligeoverfor saadanne Forhold. Svor ofte vil det, at man giver slip paa saadanne Forhold, ikke give Anledning til, at En og Anden faar en Forpagtning paa Grund af, at han staar sig vel med dem, som have Indskyldelse paa Afslutning af saadanne Kontrakter. Man mener, der er en Paragraf in mente, men som ikke skrives, hvorefter det ikke gjør Noget, om han eller en Anden, som virkelig kan opfylde Kontrakten, faar Forpagtningen; thi kniber det, saa kjænde vi jo nu engang Veien gennem

Rigsdag og Regjering til at faae det ændret. Dette er ikke heldigt, derfor har jeg ikke været med til at bevilge de 1,500 Kroner, selv om Manden godt kunde bruge dem. Hvem kan ikke det? Hvis de Herrer havde sagt nogle saa Sundbrede Kroner, vilde jeg efter den stillende Maade, hvorpaa jeg er gaaet med til Henviisning af Andragendet, ikke have sagt Noget derimod; men i Forhold til, hvad Vedkommende har indbetalt til Statskassen, forekommer det mig uegtelig urimeligt først at estergive ham 8—900 Kroner og saa give ham yderligere 1,500 Kroner — over Halvdelen af, hvad han har indbetalt til Statskassen for 2½ Mar — uagtet han har maattet gaa fra Forpagtningen, uden at give Noget for de 9½ Mar, der ere tilbage. Endnu skal jeg kun bemærke, at der i Betænkningen angaaende den ekstraordinære Bevilling til Krigsministeriet er en Betragtning, som under Udvalgets Navn er fremsat, men som jeg i al Fald ikke kan binde mig til; men det lægger jeg for Dieblisset ikke Vægt paa, naar jeg blot faar sagt denne Bemærkning; thi saaledes som Forholdet foreligger for Riden, er jeg entig med den ærede Ordfører og Udvalget om Indstillingen.

Krigs- og Marineministeren (Navn):

Af de Ændringsforslag, som foreligge, er der kun to, som angaa Krigsministeriet, det ene er Forslaget under Nr. 4, som angaar to Underskøttelser, der ere foreslaaede af Krigsministeren og tiltraadte af Udvalget. Jeg maa i den Anledning takke det ærede Udvalg for den Smødelommen, det har viist i saa Henseende, og det faameget mere, som jeg ikke har unbladt at gjøre opmærksom paa, at den ene af disse Bevillinger muligvis kan føre til, at det vil blive vanskeligt for Fremtiden at unblade at gaa ind paa adskillige lignende, men som jeg ogsaa mener, at det vil kunne være hensigtsmæssigt og rigtigt at gaa ind paa, da derved adskillige ældre Officerer, som have deltaget hæderlig i vore Krige, kunne faae nogen Underskøttelse. Hvad det andet Ændringsforslag under Nr. 9 angaar, skal jeg ikke komme vidtløst ind paa det, da Ændringsforslaget egentlig maa siges for en væsentlig Del at gaa ud paa at henvise denne Sag til nærmere Undersøgelse af Statsrevisionen og derpaa følgende Afstemning her i Thinget, og det vil altsaa være tidsnok adaare i Detaillerne at komme ind paa denne Sag. Jeg skal derfor blot indskrænke mig til ugle saa Bemærkninger. Med Hensyn til Hovedposten „Anskaffelser til Supplering af Beholdningerne eller til Forsyning af de Afdelinger, der i Henshold til Lov af 25de Juli 1880 om Tillæg til Hærloven undergaa Forandring eller nyoprettes“, har Udvalget bemærket: „Selve Lovforslagets Text angiver altsaa, at kun en Del af de opførte Poster ere følger af den nye Lov“. Dertil skal jeg sige, at det i hvert Fald ikke har